

fastu alijs animis corporeis sensib⁹ deditis esse affectat excelsior: aut cenoso gurgite carnalis voluptatis immergitur

Que sit humana tēptatio: et qđ pctm̄ extra corpus habeatur. **Ca. X**

Cum igitur bona voluntate ad interiora et superiora percipienda: quae non priuatim sed communiter ab omnibus qui talia diligunt sine ulla angustia vel invidia casto possident aplexu: vel sibi vel alijs consulit: et si fallax in aliquo ignorantia temporalium: quae et hoc temporaliter gerit: et modum agendi non teneat quem debet: humana tēptatio est. Et magnum est habere vitam sic degere: quam velut viam redeuntes car-

1. Cor. 10

pim⁹: ut tēptatio nos non apprehēdat nisi humana. Hoc enim pctm̄ extra corpus est: nec fornicationi deputat. et propterea facillime ignoscitur. **S**ed vero propter adipiscenda ea quae corpus sentiunt propter experiendi vel excellendi vel correctandi cupiditatem: ut in his sine boni sui ponat: aliquid agit: quicquid agatur turpiter agit: et fornicat in corpus proprium peccans: et corporearum rerum fallacia simulacra introitus rapiens: et vana meditatio componens ut ei nec diuinum aliquid nisi tale videatur. priuatim auara fertur erroribus: et priuatim perditur anitur viribus. Nec ad tam turpem et miserabilem fornicationem simul ab exordio persisteret: sicut scriptum est. **Q**ui in modica spernit paulatim decidet.

Ecc. 10

Quibus demutatōib⁹ homo ab imagine dei in similitudinē pecoris delabitur. **Ca. XI**

Homo enim coluber non aptis passibus: sicut squamam minutissimis nistibus repit: sic lubricus deficiendi mortem negligentes minutatim occupat: et incipiens a puero appetitu similitudinē dei: puenit ad similitudinē pecorum. **S**ed et quae nudari stola prima: pelliceas tunicas mortalitate meruerit. **H**onor enim hominis verus est imago et similitudo dei: que non custoditur nisi ad ipsam a quo imputatur. **T**anto magis itaque inheret deo: quanto minus diligitur proprium. **L**upiditate vero experiende potestatis suae: quodam nutu suo ad seipsum tanquam ad medium proruit. **I**taque cum vult esse sicut ille sub nullo: et ab ipsa sui mediocritate penaliter ad ima perpellitur: id est ad ea quibus pecora letantur: atque ita cum sit honor eius similitudo dei: de decore autem eius similitudo pecoris: homo in honore positus non intellexit: compatitur est iumentis insipientibus: et similis factus est eis. **Q**uia igitur tam longe transiret a summis ad infima: nisi per medium suum. **C**um enim neglecta caritate sapientiae quae semper eodem modo manet: concupiscit scientia ex mu-

Sefi. 3

Sefi. 48

tabilium temporaliumque experimento: inflat si edificat. **I**ta pergrauatus animus quasi potest re suo a beatitudine expellitur: et per illud suae mediocritatis experimentum pena sua discit quod inter sit inter bonum desertum: malumque commissum nec redire potest effusus ac perditus sicut viribus: nisi gratia conditoris sui ad penitentiam vocantis et peccata donantis. **Q**uis enim infelicem animam liberabit a corpore mortis huius nisi gratia dei per Iesum Christum dominum nostrum. **D**e qua gratia: suo loco quando ipse se presterit differemus.

1. Cor. 8

Rom. 7

Quod compabilis sit primorum hominum preuaricationi mens quae ad amoris temporalium sensu tracta corporeo. **Ca. XII**

Unde de illa parte rationis ad quam pertinet scientia: et cognitio rerum temporalium atque mutabilium nouandis vite huius actionibus necessaria suscepta: considerationem quantum deus adiuuat peragamus. **S**icut enim in illo manifesto coniugio duorum hominum qui primi facti sunt: non manducauit serpens de arbore vetita: sed tantummodo manducandum persuasit. **M**ulier autem non manducauit sola: sed viro suo dedit: et simul manducauerunt: quibus cum serpente sola locuta est: et ab eo sola seducta sit. **I**ta et in hoc quod etiam in homine vno geritur et dinoscitur: occulto quodam secretoque coniugio carnalis: vel ut ita dicam: quod corporis sensus intenditur sensualis animi motus: qui nobis pecoribusque communis est: seclusus est a ratione sapientiae. **S**ensu quippe corporis corporalia sentiunt: eterna vero et incommutabilia spiritalia ratione sapientiae intelligunt. **R**ationi autem scientiae appetitus vicinus est: quoniam quidem de ipsis corporalibus que sensu corporis sentiuntur ratiocinantur ea que scientia dicitur actionis: si bene ut eam noticiam referat ad finem summi boni: si autem male: ut eis fruatur tanquam bonis talibus in quibus falsa beatitudine condescat. **C**um igitur huic intentioni mentis quae in rebus temporalibus et corporalibus propter actiones officium ratiocinandi viuacitate versatur: carnalis ille sensus vel animalis ingerit quaedam illecebram fruendi se: id est tanquam bono quodam priuato et proprio: non tanquam publico et communi: quod est incommutabile bonum: tunc velut serpens alloquitur feminam: huic autem illecebre consentire: obliquo prohibito manducare est. **S**ed iste sensus si sola cogitationis delectatione contentus est: superioris vero auctoritate consilij ita membra retinet: ut non exhibeantur iniquitatis arma peccato: sicut habendum existimo velut cibum vetitum mulier sola comederit. **S**i autem in sensu

Sefi. 3

Roma. 8